

# HISTORIE A SOUČASNOST ODDÍLU KOPANÉ CERHOVICE

## Obsah:

1. Počátky tělovýchovné činnosti v naší obce

2

2. Založení oddílu kopané v Cerhovicích	3
3. Činnost oddílu za války a v poválečném období	4
4. Léta padesátá a šedesátá v historii oddílu	5
5. Od sedmdesátých let o současnost	9

## 1. Počátky tělovýchovné činnosti v naší obci

V roce 1872 byla v Cerhovicích založena Hasičsko-sokolská tělocvičná jednota. V brožůře „700 let městečka Cerhovice“ se uvádí následující vysvětlení: „Toto spojení bylo vytvořeno proto, že tehdejší úřady nechtěly povolovat samostatnou tělocvičnou jednotu Sokol, neboť měly obavy z přílišného vlasteneckého uvědomění, které bylo v takových spolcích skutečně pěstováno. Proto se spojovaly tělocvičné jednoty s jinými organizacemi, hlavně hasičstvem, jehož všeobecná prospěšnost byla už i tehdejšími úřady uznávána.“

Hasičsko-sokolská tělocvičná jednota v Cerhovicích existovala pouze do roku 1875. Teprve v roce 1906 byla v obci založena samostatná tělovýchovná jednota Sokol a v roce 1908 Dělnická tělocvičná jednota, jak se uvádí v citované brožůře. Až do 1. světové války oba spolky udržovaly styky s podobnými jednotami v okolí a pořádaly veřejná cvičení.

Po 1. světové válce, kdy byla tělovýchovná činnost obnovena, používala TJ Sokol ke cvičení sálu na obecním úřadě, letní vystoupení se pořádala na zahradě Mayerova pivovaru. Náčelníkem sokola byl po mnoho let Ludvík Sládek.

DTJ využívala ke cvičení sálu v bývalém hotelu Železité lázně a v létě se cvičilo na tamější zahradě.

V TJ Sokol přibývalo cvičenců, proto se začalo uvažovat o výstavbě vlastní sokolovny. K tomu však nedošlo. V roce 1925 byla zakoupena budova staré školy a ta pak přestavěna na sokolovnu.

Od roku 1927, kdy byla slavnostně otevřena, sloužila nejen ke cvičení, ale pořádaly se tu plesy, společenské zábavy, hrálo se tu divadlo, ve velkém sále bylo umístěno kino. V průběhu let tu byly provedeny některé vnitřní úpravy, prováděly se i mnohé opravy. Od 1. ledna 1987 byla budova sokolovny uzavřena, protože bylo nutné přistoupit k její rozsáhlé rekonstrukci.

V období první republiky se TJ Sokol věnovala převážně tělocvičné činnosti a cvičenci se zúčastnili všech sletů. V DTJ se už pěstovala i lehká atletika, hokej, odbíjená, ale zejména házená. \* Největších úspěchů bylo dosaženo právě v házené –

bojovalo se o postup do divize v rámci DTJ. V roce 1929 se dostává v obci do popředí kopaná.

\* Dokumentační příloha, I. díl, s. 30

## 2. Založení oddílu kopané v Cerhovicích

Jeden se zakladatelů oddílu kopané v Cerhovicích Vojtěch Špott st. se ve vzpomínkách vrací do doby svého dětství: „Jako dvanáctiletí kluci jsme hrávali fotbal za radnicí – na tržišti. Spolu s Josefem Karkošem a dalšími kluky jsme si postavili branky v cestě. Kolikrát nám přelétl míč do sousedních zahrad! Co se nás tenkrát kvůli tomu neproháněl starý Procházka!“

Nadšení pro fotbal mladým zůstalo, a tak 27. listopadu roku 1929 založili v hostinci Na Růžku čp. 94 fotbalový klub Union Cerhovice. \*

Červenobílé slavistické košile ušila hráčům paní Věra Špottová, matka V. Špotta.

Složení 1. výboru:

Josef Červenka – předseda

Josef Špott (otec V. Špotta) – místopředseda

Josef Kučera – jednatel

František Sak (holič) – pokladník

Vojtěch Špott – kapitán mužstva a vedoucí B mužstva

V období od založení fotbalového klubu do začátku 2. světové války tvořili kádr mužstva ti to hráči: Josef Karkoš, Antonín Pavlis, Josef Fišer z Drozdova (útočník), Jan Pavlis, Vojtěch Špott, František Kymlička, Cyril Šrédr, František Voříšek, Jan Mottl, František Kadeřábek, Josef Červený (zubař), Jan Maroušek, František Bulín, Ladislav Zach, František Zuzanek (brankář), František Palek, Josef Palek, Vinš, Josef Červený, Abrahám.

Aby se mohl fotbal provozovat, bylo nutné shánět vhodný pozemek. Hrávalo se u Bouchalky a přicházelo sem tehdy mnoho diváků. Několik zápasů bylo sehráno na zahradě u Mayerů. Pak nabídla obec fotbalovému klubu pozemek u lesa (dnes U lavičky). Prostředí tu bylo sice pěkné, ale na tak kamenitém pozemku se fotbal hrát nedal.

V roce 1932 získali fotbalisté vhodný pozemek u školy a zřídili na něm fotbalové hřiště. To pak sloužilo i ostatním druhům sportu a cvičila tu i školní mládež.

Zahajovací projev při otvírání hřiště pronesl Vojtěch Špott, čestný výkop provedl továrník Josef Červenka.

\* Dokumentační příloha, I. díl, s. 31

Také hráč a organizátor se Vojtěch Špott věnoval kopané po celých padesát let. Za svou dlouholetou činnost je nositelem nejvyšších tělovýchovných vyznamenání.

### 3. Činnost oddílu za války a v poválečném období

Za druhé světové války v letech 1938 – 1941, se pravidelná soutěž neorganizovala. Mužstva si mezi sebou sjednávala jen přátelská utkání.

Asi v roce 1941 se utvořil nový fotbalový výbor ve složení:

Karel Pechman (obchodník) – předseda

Karel Kučera čp. 68 – jednatel

Jaroslav Tuček a Josef Vokáč – členové výboru

Mecenášem fotbalového oddílu byl za války továrník Stanislav Matoušek.

Ve fotbalovém mužstvu hráli: Abraham, Josef Červený, Zdeněk Červenka, Josef Fišer, Jan Zíma, Jaroslav Hanzlík, Vojtěch Špott, Václav Krumphanzl, Antonín Špott, Antonín Vaňura, Grund, Klier.

V tomto období hrálo naše mužstvo ve IV. třídě. Na zápasy se jezdilo do Terešova, Siré, Cheznovic, Olešné, Mýta, Zaječova, Strašic, Podmokel aj., tedy dosti daleko, když vezmeme v úvahu, že jediným dopravním prostředkem bylo kolo nebo žebříňák tažený koňmi.

Asi v roce 1944 byl zvolen nový výbor v tomto složení:

Jaroslav Měchura – předseda

Karel Matějka – jednatel

Václav Záhrobský – pokladník

Zdeněk Červenka, František Křesadlo,

Václav Moutelík, Josef Červený,

František Kokoška – členové výboru

Čestným předsedou byl Stanislav Matoušek, továrník.

V mužstvu hráli: Abrahám, Josef Hasman, Bedřich Ekl, František Volf, František Štefan, František Voříšek, Josef Červený, Čeněk Zíma, Karel Matějka,

Miloslav Bulín, Jaroslav Křesadlo, Jan Zíma, Josef Trnka, Vojtěch Špott, Václav Červený, Antonín Šel, Václav Moutelík, Zdeněk Červenka, Václav Cipra, Jaroslav Hrubý, Josef Titl, Bohumil Vaníček, Antonín Mudra, Miloslav Huml, Stanislav Palek.

Na tuto dobu vzpomíná jeden z bývalých hráčů Miloslav Bulín:  
„Začátky byly těžké. Hráči neměli dresy ani kopačky a hrát se chtělo. Kučera jako bankovní úředník měl v Praze známost u firmy „Fanta.“ Protože sehnat nové kopačky bylo nemožné, přivezl Kučera z Prahy staré. Byly i o dvě až tři čísla větší, a tak jsme si vycpali špičky papírem a už se hrálo. Dresy jsme měli nové, bílé. Ty nám upletly v Pětidomí pan Karásek z bílé příze, kterou jsme dostali od továrníka p. Stanislava Matouška.“

Po roce 1946, kdy byla provedena reorganizace území, hrálo naše mužstvo soutěž na Příbramsku: v Milíně, Březových Horách, Obecnici, Bohutíně, Višňové, Lhotě.“ Pro cestování na kolech už to bylo příliš daleko, a tak nás vozil p. Tuček z cihelny ze Zbiroha na nákladáku, později jsme jezdili i autobusem z Komárova,“ uvádí Miloslav Bulín. \*

#### 4. Léta padesátá a šedesátá v historii oddílu \*\*

V létech 1951 – 1953 se upravovala plocha hřiště. Celý povrch byl stržen, částečně srovnán, odvodněn a pak znovu zastaven.

I. A mužstvo do soutěže přihlášeno nebylo. Dorost a žáci, kteří se okresní soutěže zúčastnili, sehráli všechny zápasy na hřištích soupeřů.

V létech 1953 -1960 hrálo mužstvo dospělých nejnižší soutěž v okrese. Byla to léta, kdy se u nás kopané nedařilo, i když hráčská základna byla široká. Televize ještě rozšířená nebyla, aby poskytla mladým zábavu, a tak si šli na hřiště zahrát fotbal.

V oddíle se vystřídal velký počet hráčů, jak starších, tak i těch mladších.

Porozhlédneme-li se po obci, zjistíme, že téměř každý mladý kluk zkoušel kopanou hrát, ale často šlo spíš jen o to, aby se „ukázal“ v dresu. Protože jsme neměli stabilní mužstvo a členská základna byla roztržštěná, oddíl se v soutěži neprosadil.

V I. A mužstvu hráli: Pichl Stanislav, Tuček Jar., Julák František, Sedláček Ladislav, Kozler Jindřich (brankář), Kozler Jaroslav, Mottl Václav, Fišer Václav, Cibulka Karel, Hasman Josef (brankář), Ekl Bedřich (brankář), Švarc Josef, Čepelák Václav, Chvojka František, Hendrich Rudolf, Křesadlo Václav, Křesadlo Jar., Mudra Jar., Tuček Jan, Špott Vojtěch ml. (brankář), Cipra František, Hochman František, Aul František, Hendrich Ladislav, Černý Jaromír.

\* Byl členem fotbalového mužstva do roku 1949.

\*\* Dokumentační příloha, I. díl, s. 32 – 35

Největších úspěchů dosáhlo v historii oddílu kopané v Cerhovicích dorostenecké mužstvo, které se v sezóně 1957 – 1958 probojovalo do krajské soutěže I. třídy.

Vedoucí mužstva: Vrňata Josef  
Trenér: Kučera Karel  
Zdravotník: Křesadlo František

V létech 1953 – 1957 hrálo mužstvo ve složení: Veselý Jar. (brankář), Vavříčka Jaroslav, Červený Jaroslav, Hošek Stanislav, Vítek Josef, Hendrich Pavel, Semecký František, Švarc Josef, Palek Václav, Halama František, Srp Ladislav, Špott Jiří, Holovský František, Bulín Václav.

V sezóně 1957 – 1958 postoupilo dorostenecké mužstvo do krajského přeboru, ve kterém mělo za soupeře hráče z Radotína, Stodůlek, Zličína, Všenor, Letů, Rudné, Berouna, Příbrami, Řeporyj, Hořovic, Žebráka a Dobříše.

Na zápasy do míst, která se nacházela poblíž železniční trati, se jezdilo z úsporných důvodů většinou vlakem, a to za asistence Josefa Vrňaty. Tak to pokračovalo až do roku 1960.

Konečná tabulka krajského přeboru I. A třídy dorostu za sezóny 1959 – 1960 (Využito údajů ze zápisníku V. Lisého\*)

1. Spartak Příbram
  2. Spartak Radotín
  3. Spartak Žebrák
  4. Lokomotiva Beroun
  5. Tatran Zličín
  6. Spartak Dobříš
  - 7. Sokol Cerhovice**
  8. Sokol Hostivice
  9. Spartak Komárov
  10. Tatran Všenory
  11. Sokol Lety
  12. Sokol Řeporyje
- Nejlepší střelci: Otcovský Bedřich (8gólů), Lisý Václav (6 gólů)

---

\* Do mužstva byl zařazen v sezóně 1958 – 1959.

Dorost Sokola Cerhovice zvítězil v okresním přeboru fotbalového pětiboje a zúčastnil se jako zástupce okresu dne 5. Října 1959 finále na stadionu v Houšťce u Staré Boleslavi.

Družstvo vedl Vrňata Josef. Byli v něm tito oddíloví hráči: Otcovský Bedřich, Holovský František, Lisý Václav, Karkoš Václav a Landsinger Jan.

Soutěžilo se v běhu na 100 m, v hodu míčem, kopu míčem, skoku dalekém a ve štafetě 5x 60. Z 22 účastníků obsadilo naše družstvo sedmé místo.

### Údaje z roku 1960

(podle záznamů v zápisníku Josefa Vrňaty)

Do okresní soutěže byla přihlášena mužstva žáků, dorostu a dospělých.

V žakovském mužstvu hráli: Plich (brankář), Pechman Vlad., Pichlík Pavel, Pichlík Václav, Mašek Václav, Bělohávek Václav, Zítek Václav, Klier Josef, Vávra, Kotalík Jar., Pichlík Karel, Šimek Břetislav a Pták Josef.

Z pěti mistrovských zápasů jarního kola žáci tři vyhráli, v jednom hráli nerozhodně a jeden prohráli.

V mužstvu dorostenců byl tito hráči: Lukáš, Holovský, Palek, Bulín, Hrabák, Karkoš, Lisý Jar., Záhrobský Ant., Moutelík, Otcovský, Lisý V., Veith, Záhrobský Pavel, Tauš Fr., Matoušek, Landsinger, Jedlička J., Kalivoda V., Eisenhammer Mír., Vacek, Andráš, Csibrei a Hanzl.

V jarním kole soutěže mužstvo dorostenců 4 zápasy vyhrálo, v jednom byl výsledek nerozhodný a 4 zápasy skončily pro nás porážkou.

V I. A mužstvu hráli: Hasman, Špott V. st., Tuček, Huml, Chvojka, Kozler Jindřich, Hochman Fr., Pichl, Hendrich R., Červený, Špott J., Švarc J., Hendrich Vl., Aul Fr., Čepelák V., Ekl B., Julák Fr., Kalivoda V., Hošek, Šmíd Mil., Mudra, Ptáček, Vítek J.

Při pohárových a přátelských utkáních byli do mužstva zařazováni také dorostenci: Lukáš, Tauš Fr., Eisenhammer Mír., Lisý V.

Výsledky jarního kola soutěže: 1 vyhraný zápas, 1 remíza a 7 krát odešli hráči poraženi.

Na turnaji v Cerhovicích (17. 7.) obsadilo naše I. A mužstvo 3. místo, v Kařeze (31.7.) bylo druhé a v Siré (7. 8.) skončilo na třetím místě.

V sezóně 1960 – 1961 došlo k rozšíření soutěže o I. B třídu krajského přeboru dorostu. Sokol Cerhovice zůstává v I. A třídě. Soutěž už začíná hrát s několika mladými hráči, a to i z vedlejších vesnic (Kařeza, Újezda a Žebráku). Tito hráči však přestali docházet na tréninky a nakonec i na zápasy. To pak donutilo vedení oddílu odvolat mužstvo z krajského přeboru I. A třídy.

Dorost byl přihlášen do nejnižší třídy okresní soutěže. V mužstvu byli jen místní hráči a hráči z Drozdova: Moulis Václav, Lisý Václav, Karkoš Václav, Záhrobský Antonín, Veith Josef, Matoušek František, Eisenhammer Miroslav, Lisý Jaroslav, Tauš František, Bělohávek Václav, Spurný Jiří, Pichlík Václav, Hanzl Bohumil a Červený František.

V letech 1961 – 1967 hrálo mužstvo dospělých v nejnižší třídě okresní soutěže. Posilou byli noví hráči, kteří sem přešli z dorostu.

V roce 1967 mužstvo postoupilo do III. třídy. V následujícím roce přišli z dorosteneckého mužstva další hráči a pomohli vybojovat postup do okresního přeboru.

V sezóně 1969 – 1970 mužstvo postoupilo do I. B třídy krajského přeboru. To byla také nejvyšší soutěž, kterou kdy naše I. A mužstvo hrálo.

V podzimní mistrovské soutěži v roce 1969 se naše I. A mužstvo drželo stále vpředu tabulky a skončilo na druhém místě, pouze o 1 bod za Zaječovem.

V jarním kole roku 1970 se hrálo s chutí, mužstvo se dostalo do čela tabulky, až přišel rozhodující zápas se Zaječovem. Hrál se na našem hřišti a prohráli jsme v něm 0:3.

Při dalším zápase se Sokolem Felbabka, který jsme hráli rovněž doma, nenastoupilo v našem mužstvu pět stálých hráčů. Přesto jsme zvítězili 4:1.

V Libomyšli jsme po tuhém boji vyhráli 1:2. V zápase proti Praskolesům jsme zvítězili 6:1. Po tomto zápase jsme měli opět stejně bodů jako Sokol Zaječov, ale horší skóre. Všechno záleželo na posledním utkání.

Cerhovice nastoupily v Běštíně proti domácím hráčům v této sestavě: J. Jedlička, V. Zítek, Fr. Hrdlička, V. Bělohávek, Jos. Klier, V. Anděl, V. Palek, V. Lisý, V. Červený, P. Pichlík, V. Mašek.

Zápas začal v 10 hodin dopoledne. Hrál se za velkého vedra. Zraněného Červeného vystřídal Aul. Zvítězili jsme vysoko – 1:8.

V Hostomicích vyhráli domácí nad Zaječovem 2:1, a tak jsme se stali vítězi okresního přeboru. Získali jsme 45 bodů, skóre bylo – 102:30.

Odpoledne po zápase se hráči sešli u protestu v Cerhovicích a s hudbou šli oslavit svůj úspěch na místní koupaliště, což budilo velkou pozornost našich občanů.



V této době byl předsedou fotbalového oddílu Vojtěch Špott st., vedoucím I. A mužstva Josef Vrnata, trenérem František Hrdlička st., funkcí zdravotníků plnili Jan Julák a Antonín Čáp.

V mužstvu hráli: Klier František (brankář), Tauš František, Bělohávek Václav, Klier Josef, Krumphanzl Václav, Šimek Břetislav, Beran Karel, Palek Václav, Anděl Věnceslav, Švarc Jos., Lisý Václav, Špott Jiří, Červený Václav, Zítek Václav, Bulín Václav, Holovský František, Jedlička Josef, Hrdlička František st., Pichlík Pavel, Mašek Václav.

V krajském přeboru I. B třídy hrálo I. A mužstvo ještě v sezóně 1970 – 1971, pak sestoupilo opět do okresního přeboru.

## 5. Od sedmdesátých let po současnost

Členové oddílu kopané zajišťovali občerstvení na zábavách a plesech v sokolovně, aby oddíl získal finanční prostředky. Ve starých kabinách u hřiště se propadala podlaha, bylo tu nutné opravit elektroinstalaci a zakoupit sem nový kotel. Pro žáky a dorost bylo třeba nakoupit novou výstroj. Počátkem sedmdesátých let bylo snahou hráčů I. A mužstva udržet se ve II. třídě. Po ukončení sezóny 1973 – 1974 však naše mužstvo skončilo na posledním – 9. místě. To znamenalo sestup zpět do III. třídy.

V roce 1975 hrála v okresní soutěži všechna tři naše mužstva: I. A, dorost a žáci.

Nejlepších výsledků dosahovalo mužstvo žákovské, vedené Josefem Jedličkou. Vyhrálo dva turnaje.

Dobře hrálo mužstvo dorostenců, zvláště v podzimní části soutěže, kdy se dělilo o druhé a třetí místo.

Mužstvo dospělých podávalo slabší výkony. V roce 1975 jej převzal nový trenér Karel Hrubý.

Oslavy 45. výročí vzniku oddílu kopané v Cerhovicích probíhaly zároveň s oslavami 700. Výročí založení obce. Při této příležitosti sehráli naši fotbalisté přátelské utkání s internacionály SK Slavie Praha. Hrálo se v Cerhovicích dne 14. září 1975. \*

Kromě uvedeného utkání byla také v rámci oslav uspořádána výstavka trofejí cerhovického oddílu kopané z období let 1930 – 1975 shlédlo ji asi 600 návštěvníků.

---

\* Dokumentační příloha, I. díl, s. 38.

Stále naléhavěji vystupovala do popředí potřeba nových kabin. S jejich výstavbou se začalo v dubnu roku 1976.

V sezóně 1975 – 1976 získalo žákovské mužstvo 9 bodů a obsadilo 5. Místo. V tabulce slušnosti bylo první se 175 body. Pěkným úspěchem tohoto mužstva bylo jeho vítězství nad účastníkem krajského přeboru Lokomotivou Beroun 1:0.

I. A mužstvo obsadilo 10. Místo s 22 body, v soutěži slušnosti skončilo na 4. místě s 245 body.

V roce 1977 požádal o uvolnění z funkce předsedy oddílu Vojtěch Špott st. Na výborové schůzi 1. března 1977 převzal tuto funkci František Aul. Z funkce pokladníka odstoupil Josef Vňata. Trenérskou práci v oddíle ukončil Karel Hrubý.

Také sezóně 1976 – 1977 si naše žákovské mužstvo vedlo ze všech tří mužstev nejlépe. Sehrálo 2 přátelské zápasy a 9 mistrovských. Z uvedených 11 zápasů jich 5 vyhrálo, v 1 remizovalo a 5 jich prohrálo. V konečném hodnocení bylo šesté, v hodnocení slušnosti hry první.

Mužstvo dorostenců vedlo v této době tři členové fotbalového oddílu: P. Sedláček, Jos. Beneš a Mil. Šmíd. Toto mužstvo sehrálo 7 mistrovských zápasů, z toho 2 vítězné, v 1 remizovalo a ve 4 prohrálo. V konečném pořadí bylo páté, v tabulce slušnosti šesté. Oddílu nadělalo nejvíce starostí, protože ve dvou zápasech prohrálo kontumačně. Hráči se nedostavili k zápasům do Podluh a do Žebráka a oddíl za to zaplatil pokutu 200 Kčs.

U I. A mužstva šlo především o to udržet hráčský kádr a najít nového trenéra. Mužstvo sehrálo 13 zápasů, z toho 2 přátelské a 11 mistrovských. Z celkového počtu v 9 zápasech vyhrálo, ve 2 remizovalo a 2 prohrálo. V konečném hodnocení bylo šesté, v tabulce slušnosti osmé.

V sezóně 1977 – 1978 skončilo v podzimním kole dorostenecké mužstvo na posledním místě se 2 body, v tabulce slušnosti bylo druhé. V jarním kole získalo 5 bodů, celkem tedy 7 bodů, a to znamenalo celkově předposlední místo. V soutěži slušnosti zůstalo na 2. místě.

V této sezóně vedli dorostenecké mužstvo Jos. Jedlička a Jos. Beneš. Problémem byla malá hráčská základna mužstva, proto nebylo přihlášeno do soutěže v příští sezóně. Dorostencům bylo dovoleno hostovat v jiném oddíle, ale s tím, že jim budu hostování ukončeno k 30. 6. 1979.

Trenérské práce v I. A mužstvu se ujal František Hrdlička. Zlepšila se výkonnost hráčů a mužstvo se zkonsolidovalo. Z Lokomotivy Zdice do něj přestoupil nový hráč Čapek, brankářem byl Jar. Veselý. Celkově mužstvo obsadilo 11. místo se ziskem 22 bodů. Z tohoto místa se do nižší třídy nesestupovalo. V soutěži slušnosti bylo mužstvo šesté.

Dne 9. května 1978 byly otevřeny na hřišti u školy nové kabiny. Při jejich výstavbě bylo odpracováno 2 502 brigádnických hodin, z toho 44% neplacených. \*

V letech 1979 – 1980 pracoval výbor oddílu kopané v tomto složení:

Aul František -	předseda
Jedlička Josef -	místopředseda, vedoucí žákovského mužstva a od poloviny roku 1980 trenér I. A mužstva
Palek Jaroslav -	správce hřiště a inventáře
Šmíd Miloslav -	pokladník oddílu
Jelen Václav -	zdravotník
Jelen Karel -	jednatel
Sedláček Pavel -	člen výboru a od poloviny roku 1980 vedoucí žákovského mužstva
Šubrt František -	člen výboru a od poloviny roku 1980 vedoucí žákovského mužstva
Hnízdil Zdeněk -	kapitán I. A mužstva, zástupce mužstva ve výboru
Beneš Josef -	člen výboru

V roce 1979 uplynulo od založení oddílu kopané 50 let. Oslavy tohoto jubilea se neuskutečnily ze dvou důvodů. Především to byla špatná finanční situace oddílu a druhým důvodem bylo to, že si mnoho práce vyžádala příprava okrskové spartakiády v obci.

Naše žákovské mužstvo bylo v sezóně 1978 – 1979 na druhém místě a v další sezóně obsadilo první místo. Pak odešlo několik dobrých hráčů a mužstvo muselo být omlazeno. Tím poklesla jeho výkonnost. Začal se projevovat nedostatek hráčů (v oddíle jich bylo 14). Po skončení podzimní části soutěže sezóny 1979 – 1980 skončilo na posledním – osmém místě.

I. A mužstvo obsadilo po skončení sezóny 1978 – 1979 8. Místo, na stejném místě bylo i v soutěži služnosti.

Po skončení podzimní části mistrovské soutěže roku 1979 byla pro nás bilance neradostná – poslední 14. místo.

Začalo jaro roku 1980 a s ním přišla mistrovská utkání. Bylo jich 13 a naše mužstvo v nich pouze jednou zvítězilo a jednou hrálo nerozhodně. Ostatní zápasy prohrálo. Zůstalo tedy na posledním 14. místě. V tabulce služnosti obsadilo 11. místo a to znamenalo zákaz jeho startu za hranicemi okresu.

---

\* Dokumentační příloha, I. díl, s. 39.

Sezónu 1980 – 1981 začalo naše I. A mužstvo jako účastník IV. třídy. Byli do něj přeřazení dorostenci, kteří hostovali v mužstvu Sokola Drozdova brankář J. Huml a hráč M. Palek. Z vojenské služby se vrátil V. Čepelák.

Po skončení sezóny 1980 – 1981 chyběl našemu mužstvu jediný bod k postupu do vyšší třídy soutěže. Obsadilo 2. místo a v soutěži slušnosti obdržela diplom 1. místo.

Mnoho brigádnických hodin si vždy vyžádá příprava hrací plochy mezi jednotlivými zápasy. Mimo tuto činnost zajišťovali členové fotbalového oddílu v roce 1979 občerstvení na čtyřech zábavách v sokolovně. Velkou pomoc jim poskytla p. Anna Čepeláková ze Třenice, když se ujala vedení kuchyně. Dresy prala hráčům I. A mužstva manželky předsedy oddílu p. Aulová, žáci si je nosili vyprat domů.

Na fotbalovém hřišti byla dokončena nová studna, do kabin byl zaveden kabel elektrického vedení. V roce 1980 bylo rozhodnuto, že se bude konat dne 25. května na fotbalovém hřišti okrsková spartakiáda. \* Počasí na jaře nepřálo tomu, aby se na hřišti mohlo pracovat. Přesto se to ve velmi krátké době objevila nová zastřešená tribuna, nové oplocení hřiště podél školy, nová vrata i s vrátky, byly tu obnoveny lavičky. Práce řídil hlavní výbor TJ.

Na ustavující schůzi dne 6. ledna 1981 byl zvolen výbor oddílu kopané. Oproti minulému roku byl doplněn o dva členy – Jar. Veselého a V. Čepeláka, ve výboru přestal pracovat Frant. Šubrt. Do funkce čestného předsedy byl zvolen za svou dlouholetou úspěšnou činnost Vojtěch Špott st., Čestným členem výboru se stal za dlouholetou práci v oddíle Josef Vrňata.

Oddíl měl dvě mužstva: žákovské mužstvo dospělých.

V měsíci únoru roku 1980 naše žákovské mužstvo zúčastnilo halového turnaje ve sportovní hale Spartaku Hořovice. V turnaji postoupilo do finále a obsadilo 3. místo. Náš žák Petr Kalivoda byl vyhlášen nejtechničtější fotbalistou tohoto turnaje.

V konečném hodnocení sezóny 1980 – 1981 skončilo žákovské mužstvo na 4. místě, v tabulce slušnosti bylo páté.

---

\* Dokumentační příloha, II. díl, s. 6 – 7.

V sezóně 1981 – 1982 vedlo žákovské mužstvo stále Pavel Sedláček. V okresní soutěži skončilo na 2. místě s 23 body a postoupilo do okresního přeboru žákovských mužstev. V zápase se vystříдалo 16 hráčů, z toho jenom čtyři sehráli všech 14 zápasů. Nejlepším střelcem byl Petr Šubrt (17 branek). V soutěži slušnosti se mužstvo dělilo o 1. – 3. místo. Sehrálo tři pohárové turnaje, v nichž dvakrát zvítězilo a jednou obsadilo 3. místo.

V I. A mužstvu bylo registrováno 20 hráčů. V mistrovských zápasech osmkrát zvítězili, třikrát remizovali a desetkrát prohráli. Kromě těchto 21 mistrovských zápasů se hráli ještě 8 zápasů přátelských.

Nejvíce zápasů hráli: R. Altman ml. (26 zápasů), Z. Hnízdil (25), P. Vaník (24), Mir. Kára (24), J. Pergl (22).

Nejvíce branek vstřelili: Mir. Kára (14), M. Abraham (11), Z. Čurnek (8), L. Palek (7), P. Vaník (4), J. Pergl (4).

Pro zajištění činnosti oddílu je každoročně zapotřebí odpracovat přibližně 850 brigádnických hodin.

Velkým problémem je malá účast diváků na fotbalových zápasech. Nepříznivou finanční situaci se nepodařilo zlepšit ani tím, že výbor oddílu zajišťoval pohostinství na akcích v sokolovně a že pronajal naše hřiště oddílu kopané TJ Doubravan Újezd.

V březnu roku 1983 byl propojen vodovod mezi studnou na hřišti, kabinami a základní školou. Tímto novým propojením se vyřešil nedostatek vody v základní škole. Kabiny byly zapojeny na elektrorozvodnou síť.

V sobotu 15. října šlo 13 členů oddílu nakládat železný šrot do závodu KD Hořovice. Získané finanční prostředky byly použity na nákup fotbalové a hokejové výstroje.

Po skončení sezóny 1981 – 1982 bylo žákovské mužstvo omlazeno a to přineslo s sebou pokles jeho výkonnosti v další sezóně a sestup z okresního přeboru do okresní soutěže. V soutěži slušnosti se umístilo jako první.

Devět dorostenců bylo uvolněno pro oddíl TJ Slavoj Osek, ale tady měli dostatek svých hráčů, proto se výbor našeho oddílu zabýval otázkou obnovení dorosteneckého mužstva u nás.

Po ukončení sezóny 1982 – 1983 bylo I. A mužstvo na 10. místě, v tabulce slušnosti druhé.

V sezóně 1983 – 1984 prošlo žákovské mužstvo soutěží bez ztráty bodu a mělo postoupit do vyšší soutěže. Protože se počítalo s dalším omlazováním tohoto mužstva, výbor oddílu rozhodl vzdát se postupu.

Do žákovského mužstva přibýlo 8 nových hráčů, takže jich bylo v oddíle registrováno 18. Vedli si dobře jak v soutěži, tak i na turnajích: obsadili vedoucí místo tabulky okresní soutěže sezóny 1984 – 1985 a vyhráli turnaj v Cerhovicích a v Libomyšli.

Nejlepší střelci gólů: M. Pulda, Pavel Tauš, Fr. Fíkar, J. Čepelák, L. Altman.

Před zahájením sezóny 1984 – 1985 bylo znovu založeno dorostenecké mužstvo. Vedl jej nejprve Mil. Šmíd, potom Václav Mašek a mělo 15 hráčů. Přestože dlouho nehráli, za podzim ze 13 mistrovských zápasů ve 4 zvítězili, 5 jich prohráli a čtyřikrát hráli nerozhodně, což znamenalo 8. místo v soutěži. Po ukončení jarního kola bylo mužstvo desáté, v tabulce slušnosti první.

I. A mužstvo mělo v sezóně 1984 – 1985 k dispozici 23 hráčů. Vedl je a trénoval Jos. Jedlička, kapitánem byl V. Čepelák. Obsadili 5. místo, takže postoupili o 1 příčku nahoru ve srovnání s minulou sezónou. Na turnaji v Cerhovicích zvítězili, na turnaji v Kařeze byli čtvrtí a ve Lhotě pod Radčem druzí.

V roce 1984 zemřel čestný člen výboru oddílu kopané Josef Vrňata.

V 16 mistrovských zápasech sezóny 1985 – 1986 žáci 11 krát zvítězili, 3 krát hráli nerozhodně a 2 krát prohráli. Z pěti turnajů vyhráli tři (v Cerhovicích, v Libomyšli a ve Zdicích). V tabulce slušnosti vedli.

Ze žákovského mužstva přešlo šest hráčů do mužstva dorostenců. To se pak odrazilo na celkovém umístění žáků v sezóně 1987 – 1988, kdy skončili na předposledním místě. Po podzimním kole soutěže roku 1988 byli na místě pátém.

Dorostence převzal po V. Maškovi Josef Jedlička. Zisk 20 bodů znamenal celkové osmé místo v soutěži sezóny 1987 – 1988, stejné místo i v tabulce slušnosti. V podzimním kole soutěže roku 1988 získali 7 bodů, umístili se jako sedmí a v soutěži slušnosti devátí.

Po ukončení sezóny 1987 – 1988 se umístilo I. A mužstvo na šesté příčce tabulky. Po podzimním kole soutěže bylo druhé a na stejném místě skončilo i v tabulce slušnosti. Mužstvo vede Rudolf Altman ml.

V listopadu roku 1989 si oddíl kopané v Cerhovicích připomene 60. výročí svého vzniku. Popřejme vedení oddílu i hráčům mnoho úspěchů a štěstí v dalších soutěžích.

#### Literatura:

Juna Jindřich a kol.: „Monografie Hořovicka a Berounska III.“ Praha 1929,  
str. 102 – 103

#### Prameny:

Autorský kolektiv: „700 let městečka Cerhovic.“ Cerhovice 1975

Zápisník Václava Lisého (1958 – 1960)

Zápisní Josefa Vrňaty (rok 1960)

Jednatelská kniha oddílu kopané TJ Sokol Cerhovice (4. 12. 1973 – 19. 12. 1978)

Jednatelská kniha oddílu kopané TJ Sokol Cerhovice (6. 1. 1979 – 3. 1. 1984)

Jednatelská kniha oddílu kopané TJ Sokol Cerhovice (14. 1. 1984 – 23. 1. 1987)

Zpracovala Marie Paulová, kronikářka obce.

Pokladna pro zpracování 2. – 4. kapitoly připravili Václav Lisý a Václav Křesadlo. Ke zpracování 5. kapitoly bylo využito zápisů v jednateleškých knihách, vedených Karlem Jelenem.